

kvalitet, og det handler om, at flere mennesker får lov til at bruge deres ressourcer, altså dem, de har, både ude og hjemme.

Her er et par eksempler på nogle af de problemer, vi i hvert fald skal have taget fat på. For det første er der den manglende ligestilling i forhold til pension og alderdom: Kvinder sparer alt for lidt op til deres alderdom. Det gør vi, fordi vi er kortere tid på arbejdsmarkedet, og det er vi, fordi vi arbejder mere på deltid, på grund af den lange barselorlov samt en højere arbejdsløshed. Og så er der derudover mindre at spare op af.

Vi har nemlig ikke ligeløn i Danmark, og der er mange kvinder, der arbejder inden for de sektorer, hvor lønudviklingen går allermest langsomt. Pensionen skal oven i købet strækkes over flere år, fordi kvinder i gennemsnit lever 5 år mere end mænd. Den pensionsfælde, vi har udviklet, gør ondt at falde ned i, og jo dårligere uddannet og jo lavere lønnet man er, desto hårdere er faldet.

For det andet vil jeg nævne den nuværende barselorlov. Regeringen og Dansk Folkeparti besluttede for et par år siden at forlænge barselorloven, således at den nu i dag kan strække sig til over 1 år. Problemet med den lange barselorlov er, at det nærmest kun er mødrene, der benytter sig af den. Når en kvinde er på barselorlov i op til flere år, spares der for lidt op på pensionskontoen, det er sværere at få ansættelse som nyuddannet, og det er selvfølgelig også sværere at avancere på arbejdsmarkedet.

Det faktum, at kvinder tager mere og mere barsel, og at mænd tager mindre og mindre, har intet med biologi og frit valg at gøre. Kvinder tager primært den lange barselorlov, fordi det er det, der bedst kan betale sig. Vi har endnu ikke en barselfond, og vi har stadig væk meget store lønforskelle. Det kan altså for mange familier bedst betale sig, at far går på arbejde, og at mor bliver hjemme. Mange kvinder taber store summer som følge af den lange barselorlov, og dens indretning er med til at fastholde, at vi ikke har ligestilling i det her samfund.

Og lige så slemt er det, at den er med til at fastholde alt for mange gode, nye, unge fædre på sidelinjen. Danmark er et af de nordiske lande, hvor fædre har allerfærrest rettigheder. Det er gammeldags, og det tager slet ikke højde for en ny generation af fædre, som faktisk gerne vil være sammen med deres børn.

Det bringer mig videre til det næste punkt, nemlig at vi har alt for lidt fokus på mænd og ligestilling. Jeg synes ikke, vi skal acceptere, at

rigtig, rigtig mange mænd og deres børn mister kontakten efter en skilsmisse, fordi domstolene i Danmark i langt de fleste tilfælde tilkender kvinden forældremyndigheden. Jeg synes ikke, det er o.k., at 70 pct. af de selvmord, der begås i Danmark, begås af mænd. Mænd og ligestilling hænger sammen, nøjagtig som kvinder og ligestilling gør det.

Det næste punkt, jeg vil nævne i dag, er, at der stadig væk finder alt for meget kønsdiskrimination sted. Det gælder de alt for mange sexchikanesager, voldtægter, uberettigede fyringer af gravide kvinder samt vold mod kvinder i hjemmet. Men det gælder også i hjem, hvor piger ikke må deltage i idræt og svømning, fordi de er piger, og religiøse påstande om, at kvinder og piger ikke er ligeværdige mennesker.

Forudsætningen for, at vi kan få et mere ligestillet samfund, er, at vi erkender, at vi ikke har ligestilling i Danmark, og at vi ikke gør ligestilling til et privat problem, og at vi effektivt løser de konkrete problemer, der er, og endelig at vi får et mere oplyst grundlag at træffe vores beslutninger på.

Hvor det gennem årtier er dokumenteret, at vi ikke har ligeløn, og at der er en voldsom skævvridning af kvindelige og mandlige forskere, så mangler vi viden på lige så vigtige og afgørende områder. Det gælder eksempelvis prostitution, hvor den tilgængelige viden er forældet eller er udenlandsk, og det gælder i forhold til vores etniske minoriteter, hvor de fleste af os er enige om, at der er problemer, men vi kender ikke omfanget af dem.

Regeringen har netop fremlagt et nyt lovkatalog, men ikke et eneste forslag om ligestilling er deri. Der har ikke været fantasi til overhovedet at imødegå nogle af problemerne. Nu ved jeg, at regeringens repræsentanter vil sige, at ligestilling handler om meget andet end lovgivning, og ja, det gør det, men vi kommer ingen vegne, hvis ikke også vi tør lovgive.

I oppositionen har vi allerede fremsat syv konkrete forslag til, hvordan vi kommer et mere ligestillet samfund nærmere. Lad mig bare gentage dem her:

Vi vil have flere rettigheder til fædre i forbindelse med barsel. Vi vil have etableret en eller flere barselfonde, og vi ser ikke nogen grund til at vente. Der skal indføres kønsopdelte lønstatistikker. Kvinder skal sikres bedre pensionsforhold. Vi foreslår derfor at genindføre den Særlige Pensionsopsparing. Der skal etableres et nyt videnscenter for ligestilling, og så skal vi